

ימיו הראשונים של מושב רמות

אביב 1969 שנתיים אחרי מלחמת ששת הימים כשעוד היינו בקיבוץ גזר (על כביש רמלה ירושלים), כגרעין השלמה לחידוש הקיבוץ שפורק.

איתי, עמרם מזור (מזור), היו בגרעין; דודו גולדשטיין (חלפון), רפי גולן (טופ טופ), שלמה צור (ציפר) ודודו שפיר (שפיר) שהיה עדיין מגויס כמפקד היאחזות גשור ועל הירשלב לימים מזור שהייתה בשנת שירות מטעם תנועת הקיבוצים. באותה שנה עוד היינו בקיבוץ גזר בש.ל.ת (שירות ללא תשלום, מושג שהיה אז במסלול הנח"ל) לקראת שחרור. רפי היה מרכז השלחין ואני מרכז הפלחה בקיבוץ. למרות התפקיד שהיה מעניין, החלטתי שאני לא נשאר קיבוצניק אלא חוזר למקורות המשפחתיים-תנועת המושבים (אמי הייתה בת נהלל).

באחת השבתות נסעתי להתייעץ עם הדוד שלי אריק (נחמקין) בנהלל שהיה אז מרכז ועדת המשק ולימים מזכיר תנועת המושבים ואח"כ שר החקלאות. העליתי בפניו את ההתלבטויות שאין בכוונתי להישאר בקיבוץ ורוצה להיות מושבניק כמו הסבא מנהלל, מה האפשרויות ולאן הוא ממליץ ללכת (באותם ימים שאחרי מלחמת ששת הימים הייתה התעוררות גדולה של התארגנות בקבוצות, להקמת ישובים חדשים מעבר לקו הירוק בעזרת התנועות המיישבות הסוכנות והממשלה). אריק פרס בפני את כל האפשרויות, למשל להצטרף לגרעין שהתארגן להקים את מושב שדות בפיתחת רפיח, לימים מושב לתפארת שנאלץ להתפנות במסגרת פינוי סיני בהסכמי השלום עם מצרים. אפשרות נוספת ומיוחדת עם אתגרים הייתה הקמת מושב בעמק הבטיחה שלחופי הכנרת הצפון מזרחיים, כמובן שקפצתי על הרעיון כי אני אישית אוהב יותר את צבע המים והירוק של הטבע בצפון. הבעיה הייתה שאין אישור ממשלתי להקמת ישוב בבטיחה. קודם מיישבים לאורך הגבולות החדשים נאמר לנו, ובעיה נוספת לא יותר פשוטה – קיבוצי עמק הירדן נכסו לעצמם את אדמות הבטיחה המבטיחות (ללא אישור ממשלה) וכבר החלו לעבד אותם. אלו השטחים שהיו אמורים להיות בסיס זמין וחשוב למושב החדש. היה ברור שהולכים למאבק קשה עם הממשלה ועם קיבוצי העמק. היינו צעירים וחדורי מוטיבציה באותם הימים. שום מאבק לא הפחיד, הגיל הוא זה שהוביל בכל הדילמות וקיבלנו גם את כל העידוד והתמיכה מהתנועה. ללא היסוס של רגע תשובתי לאריק הייתה – עמק הבטיחה על האדמות הפוריות, קירבה למים זורמים, בקיצור גן עדן... עוד לא הכרנו את מעלות החום, הזבובים האכזריים בגודל של צרעות וכמובן השרקיות.

דבר ראשון ואך טבעי, פניתי ליעל חברתי באותם הימים ששירתה בחיל האוויר והייתה קרובה לשחרור שהסכימה מיד, לחבריי בגרעין בגזר ולאלה שעוד היו בשירות צבאי, הייתה התלהבות מהרעיון של מספר חברים והתחלנו להתארגן. דבר ראשון מסע רגלי בשטח לקביעת המיקום, יחד עם יוסי יופה ז"ל שהיה רכז ועדת הנוער בתנועה אך גם מבין גדול בענייני שטחים. צעדנו 4 צעירים - דודו, ציפר, רפי ואני עם קצין הסיור על הגבעות שמעל עמק הבטיחה. צעדנו כך מכורסי ששם נגמרה הדרך ואין גשר על הנחל, ההמשך רק ברגל. הסיבה העיקרית לבחירת המיקום הגבוה הייתה הידיעה שחייבים כמה שיותר בריזה באזור הזה. הגענו למרומי הגבעה ורק אז התגלה לעינינו שטח גדול ומישורי. מיד תקענו את הדגל והחלטנו, זה המקום!!! ולימים הישוב הוקם סביב אותו דגל.

במסגרת חיפוש חיזוק אפשרי לקבוצה המתגבשת חוץ מחבר מביא חבר חיפשתי גם במושבי ההתיישבות הוותיקה של תנועת המושבים, כאלה שהכרתי עוד לפני הצבא וקיבלתי גם תשובות – "אין מצב שאעזוב את השמנת שסביבי ואלך אל הלא נודע" או "תעלו קודם ונראה אם כדאי" אבל היו גם אחרים, עובדה...

מאחר שלנו כבר בער ועוד לא אספנו את 20 החברים (המינימום הנדרש) הציע לנו דני קריצ'מן (שמונה כרכז אחראי על כל הישובים הצעירים בתנועה) לעלות ולהתחיל מחדר שקיבלנו בגבעת יואב הוותיקה (כבר חצי שנה על הקרקע), בבית של קצינים סורים בישוב פיק הצופה לכנרת (היום קיבוץ אפיק) וכך עלינו בטנדר וויליס שהתנועה שכרה עבורנו, כל חברי הישוב בקבינה אחת.

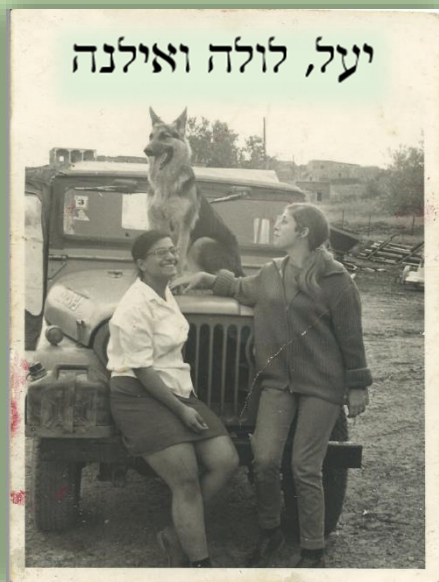


סקופיה



דודו ציפר אני ולולה כלבת הזאב שלי (שמככבת בתמונה) רפי נשאר לסיים את עונת הכותנה וכפי שהבטיח הגיע עם סיומה. אחרי כשבוע הצטרפה יעל שסיימה את השירות הצבאי. שבועיים אח"כ קריצ'מן הודיע לי: "יש בתנועה בחורה נוספת שרוצה להצטרף אליכם ומחכה שתאסוף אותה למעלה" וכך התוודעתי לדליה סרנצקי (לימים ראובני) ואת עירית אבולעפיה (לימים שגיא) אספתי מהבית באורנים שבקרית עמל (טבעון). יעל, דליה ועירית הן שלוש הבנות הראשונות שהגיעו לסקופיה.

יעל, לולה ואילנה



בימים הראשונים פעלנו בתנועה ובסוכנות בליווי אריק וקריצ'מן, כדי לקדם את הקמת המקום הזמני לישוב. הבחירה נפלה על שכונת בתים של קציני צבא סורים בסקופיה - בני יהודה. שופץ בית מרכזי אחד לכל הצרכים; מטבח, חדר האוכל, חדר כביסה, שירותים ולינה ולאסיפות חברים... הודענו בתנועה (בטח ידעו שזה בלוף), שאנחנו מונים כבר 20 חברים. האמת, כבר אז היה שם טוב לישוב (לא ברור על סמך מה) היו פניות והחלו להצטרף חברים - הקמת הישוב החלה.

מה שרואים היום זה מפעל אדיר של הרבה אנשים טובים ובעלי יכולת שנשאו בעול כל אחד בתורו ובשטחי התמחותו.

מאחל ומקווה שדור ההמשך שהחל כבר צעדיו בתנופה רבה ישמור על הגחלת ועל גאוות היחידה.

עמרם מזור.

במסמך מימין רשום מצב כוח האדם בחודש יולי 1969

המסמך נשלח למחלקת הכספים, חבל הגליל מאת: מושב רמות (גבעת יואב ב')

להלן כוח האדם במושב רמות נכון ליולי 1969:

1. גולדשטיין אדולף (דודו)
2. גולדשטיין רפאל (רפי גולן)
3. הירשלנד יעל (יעל מזור)
4. הבר מיכאל
5. ויזל רינה
6. חגי יהודה
7. ליין אמוץ (?)
8. ליין ג'ודי
9. ? יואל
10. ברנשטיין עידית
11. לפר שמואל
12. פלס זלמן (זולו פלס)
13. מזור עמרם
14. מועלם אילנה
15. סרנצקי דליה (דליה ראובני)
16. עמיחי יאיר
17. ענבר אהוד (ג'רי)
18. צור שלמה (צ'יפר)
19. ראובני נפתלי (תלי)
20. שפיר דוד (דודו)
21. שניידר דוני

א ל: מחלקת הכספים, חבל הגליל, מאת: מושב רמות (גבעת יואב ב')

להלן פרטים על תנועת ומצב כוח האדם בחודש יולי 1969

מס' סדר	שם משפחה ופרטי	מספר תעודת זהויה	תאריך בואו/עזיבתו	מ"ה ימים	הערות
1	גולדשטיין אדולף	15	15.7.69		
2	גולדשטיין רפאל	15	15.7.69		
3	הירשלנד יעל	15	15.7.69		
4	הבר מיכאל	15	15.7.69		
5	ויזל רינה	15	15.7.69		
6	חגי יהודה	15	15.7.69		
7	ליין אמוץ (?)	15	15.7.69		
8	ליין ג'ודי	15	15.7.69		
9	? יואל	15	15.7.69		
10	ברנשטיין עידית	15	15.7.69		
11	לפר שמואל	15	15.7.69		
12	פלס זלמן	15	15.7.69		
13	מזור עמרם	15	15.7.69		
14	מועלם אילנה	15	15.7.69		
15	סרנצקי דליה	15	15.7.69		
16	עמיחי יאיר	15	15.7.69		
17	ענבר אהוד	15	15.7.69		
18	צור שלמה	15	15.7.69		
19	ראובני נפתלי	15	15.7.69		
20	שפיר דוד	15	15.7.69		
21	שניידר דוני	15	15.7.69		

מ"ה ימים: _____

תאריך: _____

מחוז: _____